

РЕШЕНИЕ

№ 984

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8067** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез процесуалния представител юрк. Г., срещу РЕШЕНИЕ от 07.07.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 15-ти състав по НАХД № 7357/2012 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че дружеството в качеството му на работодател има задължение да прилага само разпоредбите на Наредба № 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място /Наредба № 3/2001 г./, а не следва да прилага едновременно с нея и изискванията на Наредбата за безплатното работно и униформено облекло. Иска се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по съществото на спора да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът - ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА-СОФИЙСКА ОБЛАСТ” /Д „ИТ-СО”/, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 07.07.2013 г. по нахд № 7357/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е наказателно постановление /НП/ № 23-2304440/12.01.2012 г., издадено от директора на Д „ИТ-СО”, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415в от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 300 лева за извършено нарушение на чл. 6, ал. 2 от Наредбата за безплатното работно и униформено облекло.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Пешка Д. Е., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 5 от Наредбата за безплатното работно и униформено облекло, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

При проверки на 01.09.2011 г., 09.09.2011 г. и 15.09.2011 г. се констатира, че [фирма], в качеството му на работодател, не е определил писмено условията за ползване на работното и/или униформеното облекло. Дружеството не е представило заповеди, свързани с предоставяне на работно облекло, а само заповеди, касаещи личните предпазни средства и специалното работно облекло. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2304440/03.11.2011 г., а въз основа на акта е издадено и процесното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 15-ти състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му, както и че същото е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция намира, че решението на първоинстанционния съд е постановено в съответствие с доказателствата и при правилно прилагане на материалния закон. Съдът възприема изцяло мотивите на първоинстанционния съд, като счита, че обстоятелствата, свързани с извършеното административно нарушение, са били изяснени обективно, всестранно и пълно.

По съществото на спора СРС, НО, 15-ти състав правилно е установил обстоятелството, че [фирма] е осъществило състава на нарушението по чл. 6, ал. 2, т.5 от Наредбата за безплатното работно и униформено облекло, съгласно който работодателят писмено определя условията за ползване, включително почистването на работното и/или униформеното облекло. От доказателствата се установява по безспорен начин, че дружеството – касатор, не е представило изискуемата съгласно

цитираната разпоредба заповед или друг документ, регламентиращи условията за ползване, включително почистване на работното и/или униформеното облекло. При наличието на правилно установени факти отговорността му е ангажирана в съответствие с материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция счита за неоснователни наведените от касатора доводи за едновременно неприложимост на разпоредбите на горесцитираните наредби. Съгласно от чл. 2, т. 1 от Наредбата за безплатното работно и униформено облекло, същата не се прилага за лични предпазни средства или специално работно облекло, предназначени за опазване на здравето и безопасността на работниците и служителите и предоставяни по реда на Наредба № 3/2001 г., т.е. извън предметния ѝ обхват са единствено личните предпазни средства и специалното работно облекло. По отношение на осигуряването на последните действително е налице заповед на изпълнителния директор на дружеството, издадена именно на основание Наредба № 3/2001 г.

Текстът обаче на чл. 6, ал. 2, т. 5 от Наредбата за безплатното работно и униформено облекло, за чието нарушение е санкциониран касаторът, касае общи условия относно предоставянето на облекло, което съответства на спецификата на извършваната дейност и същевременно не е специално предназначено за опазване на здравето и безопасността на работещия. Двете наредби имат различен обхват и не може да се приеме, че след като работодателят е осигурил специално работно облекло и лични предпазни средства за някои от работниците, е отпаднало задължението да определи условията за ползване, включително почистване на работното и/или униформеното облекло, за друга част от работниците и служителите в дружеството, които не ползват специално работно облекло, поради естеството на работата си.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 07.07.2013 г. на СРС, НО, 15-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 07.07.2013г. по НАХД № 7357/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 15-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

